

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@qadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਸੰਨ 7 ਅਤੇ 8 ਹਿਜਰੀ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਿੱਯਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਨਬਵੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 2025 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿١﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٢﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ مُلْكُ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٦﴾ إِنَّكَ نَعْبُدُكَ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٧﴾ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٨﴾ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٩﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿١٠﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸੀਰਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ਼ ਕੁੱਝ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਿੱਯਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਤਾਰੀਖ਼ ਵਿੱਚ ਤੁਰਬਾ ਦੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸਿਰਿੱਯਾ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖ਼ਤਾਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਿੱਯਾ ਸ਼ਾਅਬਾਨ ਸੱਤ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹੁ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖ਼ਤਾਬ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਹਵਾਜ਼ਨ ਕਬੀਲੇ ਵੱਲ ਤੁਰਬਾ ਮੁਕਾਮ ਦੇ ਵੱਲ 30 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਸਿਰਿੱਯਾ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹੁ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਤੁਰਬਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਤੁਰਬਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜ ਗਏ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਅਤੇ ਡੰਗਰ ਆਦਿ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਲੋਕ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਚੱਲ ਪਏ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਿਰਿੱਯਾ ਹਜ਼ਰਤ ਬਸ਼ੀਰ ਬਿਨ ਸਾਅਦ ਫ਼ਿਦਕ ਵਿੱਚ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਿੱਯਾ ਸ਼ਾਅਬਾਨ ਸੱਤ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਬਸ਼ੀਰ ਬਿਨ ਸਾਅਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਸਿਰਿੱਯਾ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹੁ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਬਸ਼ੀਰ ਬਿਨ ਸਾਅਦ ਨੂੰ ਤੀਹ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ਼ ਫ਼ਿਦਕ ਵਿੱਚ ਬਿਨ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਇਹਨਾਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਜਾਂ ਜੰਗਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੇਜਦੇ ਸਨ ਜਦ ਖ਼ਬਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਹਾਬਾ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਚਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਆਪਣੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਰਨ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡ ਬੱਕਰੀਆਂ ਹੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਮਦੀਨੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਕਾਰ ਉਠਿਆ, ਇਸ ਵਾਕੇ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਦੇ ਲੋਕ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਫ਼ੌਜ ਲੈ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੀਰ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਤੀਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਜਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਬਸ਼ੀਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ਼ ਸ਼ਹੀਦ ਜੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ

ਪਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿੱਟੇ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਬਨੂ ਮੁੱਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਿਰਿੱਯਾ ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ਾਲਿਬ ਬਿਨ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਲੈਸੀ ਮੀਫ਼ਾ ਦੇ ਵੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਿੱਯਾ ਰਮਜ਼ਾਨ ਸੱਤ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਬਨੂ ਅਵਾਲ ਅਤੇ ਬਨੂ ਅਬਦ ਬਿਨ ਸਾਅਲਬਾ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਜਿਹੜੇ ਮੀਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਪ੍ਰੋਪੇਗਾਂਡਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਹਜ਼ਾਬਿ ਅਰਬ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌ ਤੀਹ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਗ਼ੁਲਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਯਸਾਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਾਈਡ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕਜੁੱਟ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲਿ ਗ਼ਨੀਮਤ ਵਿੱਚ ਭੇਡ ਬੱਕਰੀਆਂ ਮਦੀਨੇ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਨਾ ਬਣਾਇਆ।

ਇਬਨਿ ਸਾਅਦ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸਿਰਿੱਯਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਾਮਾ ਬਿਨ ਜੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਮਿਰਦਾਸ ਬਿਨ ਨਹੀਕ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲ ਲੱਲਾਹ لا اله الا الله ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੁਖਾਰੀ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਕੇ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਾਮਾ ਬਿਨ ਜੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੀ ਰਿਵਾਇਤ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇੰਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਐ ਉਸਾਮਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲ ਲੱਲਾਹ لا اله الا الله ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਓ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹੀ ਦੋਹਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਆਰਜ਼ੂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਸਲਿਮ ਨੇ ਇਸ ਰਿਵਾਇਤ ਨੂੰ ਇੰਝ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਚੀਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਲੇਕਿਨ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਮੌਲਵੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਚੀਰ ਕੇ ਦੇਖ ਲਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਦੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਕਰੇ।

ਇੱਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਮਿਰਦਾਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਇਸ ਵਾਕੇ ਨੂੰ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਗਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਦੀਨੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਹ ਵਾਕਿਆ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਸਾਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਂ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲ ਲੱਲਾਹ لا اله الا الله ਤੇਰੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਮੌਲਵੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੰਨਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੰਨਤ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਅਮਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਨਾ ਕਦੀ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਪਕੜ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਆਵੇਗੀ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਿਰਿੱਯਾ ਹੈ ਹਜ਼ਰਤ ਬਸ਼ੀਰ ਬਿਨ ਸਾਅਦ ਜਿਹੜਾ ਯਮਨ ਅਤੇ ਜੱਬਾਰ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਰਿੱਯਾ ਸੱਵਾਲ ਸੱਤ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜਮੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਯੈਨਾ ਬਿਨ ਹਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ਿ

ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਬਸ਼ੀਰ ਬਿਨ ਸਾਅਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਫ਼ਰਮਾਇਆ। ਜਦ ਉਹ ਜਵਾਰ ਮੁਕਾਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨੀ ਲੋਕ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਡੰਗਰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬਸਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵੱਲ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਆਦਮੀ ਹੱਥ ਲੱਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਭੇਡ ਬੱਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਠ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਮਦੀਨੇ ਆ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਕੈਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ।

ਉਮਰਤੁਲ ਕ਼ਜ਼ਾ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਇੰਝ ਬਿਆਨ ਹੋਈ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹੁ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਜ਼ਿਲਕ਼ਾਅਦਾ ਸੱਤ ਹਿਜ਼ਰੀ ਯਾਨੀ ਫਰਵਰੀ 629 ਈ: ਵਿੱਚ ਉਮਰਤੁਲ ਕ਼ਜ਼ਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਇਹ ਉਹੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮੱਕੇ ਦੇ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਨੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਉਮਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਦੈਬਿਯਾ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਤੋਂ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਆਏ ਸਨ। ਫਲਸਰੂਪ ਹੁਣ ਉਸ ਉਮਰੇ ਦੀ ਕ਼ਜ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਹਜ਼ੂਰ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਗਏ। ਉਮਰੇ ਦੇ ਲਈ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਹਾਬਾ ਸਨ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਸੱਠ ਉਠ ਸਨ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਦੇ ਮਜਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਬੀਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰਮ ਵੱਲ ਵਧੇ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੱਤ ਤੁਵਾ ਵੱਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਆਪਣੀ ਉਠਣੀ ਕੁਸਵਾ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਮਸਜਿਦਿ ਹਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਇਜ਼ਤਿਬਾਅ ਕਰ ਲਿਆ ਯਾਨੀ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈ ਲਿਆ ਕਿ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦਾ ਸੱਜਾ ਮੋਢਾ ਅਤੇ ਬਾਂਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਹਿਮਤ ਨਾਜ਼ਿਲ ਫ਼ਰਮਾਏ ਜਿਹੜਾ ਇਹਨਾਂ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰੇ। ਫਿਰ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤਵਾਫ਼ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਹਿਲਾ ਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕੜਦੇ ਹੋਏ ਚੱਲ ਕੇ ਤਵਾਫ਼ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੈਮੂਨਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਮੱਕੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਹੇ। ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਮੱਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਫ਼ੌਰਨ ਸਾਰੇ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ।

ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਹਮਜ਼ਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਵੀ ਵਾਕਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਮੱਕੇ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਹਮਜ਼ਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਆਪ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੋਈ ਆਈ ਕਿ ਐ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ! ਐ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ! ਇਸ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਫ਼ਾਤਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ, ਹਜ਼ਰਤ ਜੈਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਅਫ਼ਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬੀ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮਾਸੀ ਮਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਹਮਜ਼ਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ? ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਰਜ਼ਾਈ ਭਰਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਜੁਲਹੱਜਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮਦੀਨੇ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਆਏ।

ਇੱਕ ਸਿਰਿੰਯਾ ਅਖ਼ਰਮ ਬਿਨ ਅਬੀ ਔਜਾਅ, ਬਨੂ ਸਲੀਮ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਿੰਯਾ ਜੁਲਹੱਜਾ ਸੱਤ ਹਿਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਖ਼ਰਮ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ 50 ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਨੂ ਸਲੀਮ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਜਿਹੜੇ ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਬਾਦ ਸਨ। ਬਨੂ ਸਲੀਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਚੁਕੰਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫ਼ੌਜ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਲਈ। ਜਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਖ਼ਰਮ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਬਨੂ ਸਲੀਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ

ਦੇਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਦੇਰ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਬਨੂ ਸਲੀਮ ਦੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਮਦਦ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਜੰਗ ਲੜੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਕਸਰ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਖ਼ਰਮ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਵੀ ਕਤਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਜਖ਼ਮੀ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਫਿਰ ਇਕ ਸਫ਼ਰ ਅੱਠ ਹਿਜਰੀ ਨੂੰ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਿਰਿਯਾ ਹਜ਼ਰਤ ਗ਼ਾਲਿਬ ਬਿਨ ਅਬਦੁੱਲਾ ਲੈਸੀ, ਕਦੀਦ ਦੇ ਵੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਆਪ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਸਫ਼ਰ ਅੱਠ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਬਨੂ ਲੈਸ ਦੀ ਸ਼ਾਖ਼ ਬਨੂ ਮੁਲੱਵਾ ਵੱਲ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਕਦੀਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਿਯਾ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਅਮਿਤ ਅਮਿਤ **أُمّتُ أُمّت** ਸੀ।

ਇਸ ਸਿਰਿਯਾ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਤਫਸੀਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅਜੇ ਇਹ ਵਾਕਿਆਤ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਅਹਮਦੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਆ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦਰੂਦ ਦੇ ਵੱਲ ਤਵੱਜੋ ਕਰੋ ਅਤੇ 200 ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ** ਇਸ ਵੱਲ ਜਿੰਨੀ ਤਵੱਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦੁਆ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਤਵੱਜੋ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਤਵੱਜੋ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਉਹ ਤਵੱਜੋ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਦੇਣਾ, ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਹਥਿਆਰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਆਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਬਿਆਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੱਸ ਸਲਾਤੇ ਵੱਸ-ਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੰਤਿਹਾਈ ਗ਼ਲਤ ਖ਼ਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਬਹਿਰਗਲ ਦੁਆਵਾਂ ਹੀ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਡੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਹੱਲ ਹਨ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤੌਫੀਕ ਵੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਆ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੀਏ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਦੇਈਏ ਕਿ ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਹੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਗ਼ਲਤ ਸ਼ਿਕਵਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਸ ਅਸਤਗ਼ਫ਼ਾਰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਕਿਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਲਵਾਈਆਂ ਨੇ, ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਨੇ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹਨ ਪਰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਹੀ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਮਸਜਿਦ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਹਮਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਫਸੀਲ ਤਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਤਫਸੀਲ ਆਏਗੀ ਤਾਂ ਬਿਆਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇੰਨਸ਼ਾ ਅਲਾਹ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਦੇ ਛੇਤੀ ਸਮਾਨ ਕਰੇ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُ لَهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢﴾ عِبَادَ اللَّهِ رَحِمْتُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَاللَّهُ يَدْرُسُكُمْ
وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَدِكُمْ اللَّهُ أَكْبَرُ ﴿٤﴾